

vonnis

RECHTBANK AMSTERDAM

Afdeling privaatrecht, voorzieningenrechter civiel

zaaknummer / rolnummer: C/13/680460 / KG ZA 20-202 MDvH/MV

Vonnis in kort geding van 30 april 2020

in de zaak van

[X]
wonende te Moskou (Rusland),
eiser bij dagvaarding van 5 maart 2020,
advocaat mr. S.K. Lang te Amstelveen,

tegen

de naamloze vennootschap
[Y] N.V.,
gevestigd te Amsterdam,
gedaagde,
advocaat mr. M.C.L. Rooke te Rotterdam.

Partijen zullen hierna [X] en [Y] worden genoemd.

1. De procedure

In het procesreglement kort gedingen is in verband met de corona-crisis een tijdelijke regeling opgenomen die het mogelijk maakt dat partijen schriftelijk procederen. In dit kort geding hebben beide partijen daarmee ingestemd. [X] heeft bij dagvaarding, met producties, gevorderd als onder 3.1 vermeld. Op 31 maart 2020 heeft [Y] een conclusie van antwoord ingediend. Na een schriftelijke instructie van de voorzieningenrechter hebben partijen bij e-mails van 10 respectievelijk 16 april 2020 hun re- en dupliek ingediend. Vonnis is bepaald op heden.

2. De feiten

2.1 [Z] [X] is op 25 juli 2011 als controller in dienst getreden bij [Z], een Russische dochtervennootschap van [Y], het 'Corporate Office' van het [Y] concern, waarvan het hoofdkantoor is gevestigd in Houston, Texas (VS). Leidinggevende van [X] was [h],

toen werkzaam bij [Y]. Met [h] heeft [X] de onderhandelingen gevoerd die hebben geleid tot het sluiten van zijn arbeidsovereenkomst. De arbeidsovereenkomst is gesloten tussen [X] en [Z]. [X] legde verantwoording over zijn werkzaamheden af aan de corporate group controller binnen het [Y] Concern. [X] viel op grond van een tussen [Y] en [Z] gesloten overeenkomst onder het 'Restricted Stock Award Program', de aandelenregeling voor werknemers van het [Y] concern.

2.2. Op 15 juli 2019 heeft een gesprek plaatsgevonden tussen [X] en zijn toenmalige functioneel leidinggevende [f] (corporate group controller). Hierin is onder meer gesproken over het huwelijk van [X] met [f], eveneens werkzaam bij [Z]. [X] is tijdens dit gesprek een voorstel gedaan de arbeidsovereenkomst met wederzijds goedvinden te beëindigen. [X] heeft dit voorstel niet geaccepteerd.

2.3. Bij brief van 29 juli 2019 heeft [Z] de arbeidsovereenkomst van [X] opgezegd met een opzegtermijn van twee maanden.

2.4. In Rusland is [X] diverse procedures gestart om zijn ontslag aan te vechten.

2.5. In de periode van 24 juli 2019 tot 13 december 2019 heeft [X] diverse e-mails gestuurd naar [Y] met het verzoek tot inzage in zijn persoonsgegevens.

2.6. Op 24 september 2019 heeft [Y] [X] als reactie hierop een aantal documenten toegestuurd.

2.7. [Y] Op 12 december 2019 heeft [X] een klacht ingediend tegen [X] bij de Autoriteit Persoonsgegevens.

2.8. Op 30 december 2019 heeft [X] opnieuw een verzoek gedaan tot inzage in zijn persoonsgegevens. [X] heeft dit verzoek bij e-mail van 20 januari 2020 afgewezen. Op 31 januari 2020 heeft [X] zijn verzoek herhaald en gevraagd om een kopie van zijn personeelsdossier. Op dit laatste verzoek heeft [Y] niet gereageerd.

3. Het geschil

3.1. [X] vordert – kort gezegd – [Y] te veroordelen tot (1) nakoming van zijn verzoek tot inzage in al zijn persoonsgegevens, althans in de gegevens die zijn verwerkt vanaf 1 oktober 2017 en (2) afgifte van zijn volledige

personeelsdossier, een en ander op straffe van dwangsommen en met veroordeling van [Y] in de kosten van dit geding.

3.2. [X] stelt hiertoe – samengevat weergegeven – dat [Y] meer persoonsgegevens heeft verwerkt dan de gegevens die aan hem op 24 september 2019 zijn verstrekt. In de dagvaarding wijst hij hiertoe op de volgende omstandigheden:

- het aanbod voor de functie is [X] gedaan door [h], werkzaam vanuit Nederland en in dienst bij [Y] ;
- het rapport van het onderzoek dat is gedaan bij indiensttreding (de *backgroundcheck*) is verstuurd naar [h] ;
- [X] viel onder de aandelenregeling van [Y] ;
- er hebben regelmatig gesprekken plaatsgevonden en er is e-mailcorrespondentie met diverse leidinggevendenden in Nederland;
- de onkostenvergoedingen voor [X] werden door [Y] verwerkt;
- er is een uitwisseling geweest van persoonsgegevens tussen [Z] en [Y] , gelet op het gesprek van 15 juli 2019 (zie 2.2) over onder meer de huwelijkse staat van [X] .

3.3. In zijn conclusie van repliek heeft [X] het vermoeden uitgesproken dat [Y] ook persoonsgegevens heeft verwerkt in de volgende stukken:

- informatie over scholing en andere persoonlijke informatie verwerkt in het '*Talent Management System*';
- stukken over jaarlijkse salariswijzigingen, bonussen en beoordelingsgesprekken;
- notulen van vergaderingen in Nederland;
- een rapport van een Russische privédetective.

In het kader van de procedures in Moskou wil [X] kunnen beschikken over de persoonsgegevens die over hem zijn verzameld door [Y] . Hij wil controleren of die gegevens juist zijn en rechtmatig zijn vastgelegd en verwerkt.

[X] heeft hierbij een spoedeisend belang omdat een mondelinge behandeling van zijn zaak plaatsvindt op 20 maart 2020 (later uitgesteld tot 17 april 2020).

[X] grondt zijn verzoek op artikel 15 Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG). Dit artikel geeft [X] recht op inzage. Op grond van artikel 35 Uitvoeringswet AVG (UAVG) kan [X] zich tot de rechtbank wenden. Aangezien te laat uitvoering is gegeven aan het eerste verzoek van [X] is de zes weken termijn niet van toepassing, aldus steeds [X] .

3.4. [Y] heeft – samengevat weergegeven – het volgende verweer gevoerd. [X] heeft bij de rechtbank tevens een verzoek ingediend op grond van artikel 35 UAVG, waarvan de inhoud identiek is aan de inhoud van de dagvaarding. Wat betreft dit kort geding heeft hij de zes weken termijn van artikel 35 UAVG laten verstrijken. [X] dient dus niet-ontvankelijk te worden verklaard. Ook heeft hij zijn spoedeisend belang niet aangetoond. [X] maakt voorts misbruik van recht (artikel 3:13 BW). Artikel 15 AVG is bedoeld om de

betrokkene in staat te stellen de juistheid en rechtmatigheid van de verwerkte gegevens te controleren, terwijl [x] bewijsmateriaal voor de bodemprocedure in handen wil krijgen. Artikel 15 AVG geeft geen algemeen inzage-recht in documenten; het ziet slechts op persoonsgegevens. De AVG geeft ook geen recht op het verstrekken van afschriften. Overigens is het verzoek van [x] niet precies genoeg.

3.5. Ter verdere toelichting voert [y] aan dat haar hoofdkantoor is gevestigd in de VS en dat daar de besluitvorming plaatsvindt. [x] is Russisch staatsburger en woont en werkt in Rusland. Hij was in dienst bij [z]. Zijn arbeidsovereenkomst is ondertekend door [z] en ook de opzegging daarvan is ondertekend door de general manager van [z]. Die opzegging heeft plaatsgevonden als gevolg van een reorganisatie waardoor de functie van [x] is komen te vervallen. Uit een vonnis van de rechtbank Moskou van 11 februari 2020 volgt dat het ontslag van [x] rechtmatig is. [x] wil uit rancune zijn voormalig werkgever op ieder mogelijke wijze dwarszitten. Hij is daarom verschillende procedures gestart in Rusland en hij heeft aangifte gedaan bij de Russische politie. Dit alles is op niets uitgelopen.

3.6. [y] heeft op 24 september 2019 volledig voldaan aan het eerste verzoek van [x] om inzage in zijn gegevens (zie 2.6). [y] is niet in het bezit van zijn personeelsdossier; dit bevindt zich bij [z]. [y] is dus in die zin ook niet de verwerkingsverantwoordelijke van de AVG, dat is [z]. Er is enkel sprake van een fishing expedition (het verzamelen van munitie voor de procedures in Rusland), aldus steeds [y].

3.7. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. De beoordeling

4.1. [y] heeft bestreden in het bezit te zijn van het personeelsdossier van [x]. Dat zij hiervan niet in het bezit is, is voorshands voldoende aannemelijk aangezien niet zij maar [z] als werkgever van [x] had te gelden. De vordering die ziet op afgifte van het personeelsdossier is dan ook reeds hierom niet toewijsbaar. [y] kan moeilijk worden veroordeeld tot afgifte van iets waarover zij niet beschikt.

4.2. Voorts heeft [y] gesteld reeds op 24 september 2019 volledig voldaan te hebben aan het verzoek van [x] tot inzage in zijn persoonsgegevens. Op die datum heeft [y] inzage gegeven in de persoonsgegevens van 'People Search' en het 'Restricted Stock Award Program'.

Dat [X] 'vermoedt' dat [Y] nog meer persoonsgegevens heeft ('verwerkt') is onvoldoende om [Y] te veroordelen tot het verlenen van inzage in die gegevens. Dit vermoeden is onvoldoende onderbouwd, gezien het gemotiveerde verweer van [Y] dat onder meer inhoudt dat nimmer een Russische privédetective is ingeschakeld om onderzoek te doen naar [X], dat er geen e-mailcorrespondentie bestaat over de huwelijkse staat van [X] en dat [X] nimmer in dienst is geweest van [Y], doch uitsluitend van [Z]. Ook is door [Y] in de conclusie van dupliek gemotiveerd bestreden dat zij als verwerkingsverantwoordelijke heeft te gelden voor de persoonsgegevens die [X] heeft genoemd in zijn conclusie van repliek. Voor zover die gegevens bestaan heeft [Z] als verwerkingsverantwoordelijke te gelden. Het is niet mogelijk in een kort geding op basis van vermoedens een veroordeling uit te spreken tot het geven van inzage (op straffe van dwangsommen), indien de gedaagde partij gemotiveerd betwist over de desbetreffende gegevens te beschikken.

4.3. Dit alles betekent dat de overige stellingen van partijen geen verdere bespreking behoeven, waaronder begrepen het verweer van [Y] dat [X] – om verschillende redenen – niet-ontvankelijk zou moeten verklaard in zijn vorderingen. Ten overvloede wordt nog wel overwogen dat [Y] wel een punt heeft. Volstrekt onduidelijk is gebleven waarom [X] zowel een verzoekschrift heeft ingediend bij deze rechtbank (de geëigende weg om persoonsgegevens op te vragen) als een kort geding aanhangig heeft gemaakt. Dat sprake is van een spoedeisend belang dat een behandeling in kort geding zou rechtvaardigen, is allerm minst gebleken. Als [X] de gegevens nodig had voor een gerechtelijke procedure in Moskou, rijst de vraag waarom hij niet meteen nadat hij op 24 september 2019 niet alles waar hij meende recht op te hebben van [Y] had gekregen, of in ieder geval tijdig voor de geplande zitting in Moskou, een procedure is gestart (vgl. Gerechtshof Amsterdam, 5 november 2019, ECLI:NL:GHAMS:2019:3966).

4.4. [X] zal als de in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten worden veroordeeld. De kosten aan de zijde van [Y] worden begroot op:

- griffierecht	€	656,00
- salaris advocaat		<u>980,00</u>
Totaal	€	1.636,00

5. De beslissing

De voorzieningenrechter

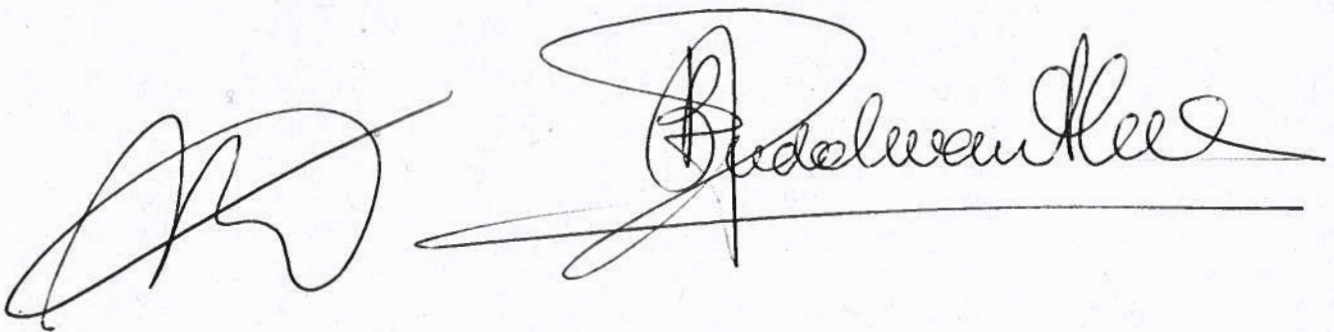
5.1. weigert de gevraagde voorzieningen,

5.2. ☒ veroordeelt ☐ in de proceskosten, aan de zijde van
☒ tot op heden begroot op € 1.636,00,

5.3. veroordeelt ☐ in de na dit vonnis ontstane kosten, begroot op
€ 157,00 aan salaris advocaat, te vermeerderen, onder de voorwaarde dat betekening
van dit vonnis heeft plaatsgevonden, met een bedrag van € 82,00 aan salaris
advocaat en de exploitkosten van betekening van dit vonnis,

5.4. verklaart dit vonnis wat betreft de kostenveroordelingen uitvoerbaar bij
voorraad.

Dit vonnis is gewezen door mr. R.A. Dudok van Heel, voorzieningenrechter,
bijgestaan door mr. M. Veraart, griffier, en in het openbaar uitgesproken op
30 april 2020.

UITGEGEVEN VOOR GROSSE
De griffier van de
rechtbank Amsterdam

